

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลังของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ของวิทยาลัยเทคนิคแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 111 คน

สรุปผลการศึกษา

จากความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลังของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ ผลศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาพบว่า มีกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 94.59 ส่วนเพศหญิง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.41 ส่วนใหญ่มีอายุ 18 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 50.45 ส่วนใหญ่อาศัยเรียนแผนกช่างยนต์ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 45.05 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ย 2.51-3.00 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดา มารดา จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 56.76 และส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 99.10

2. การเชื่ออำนาจเครื่องรางของขลัง

จากการศึกษาพบว่า ความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลังในด้านความปลอดภัย กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่า เครื่องรางของขลังมีพลังอำนาจช่วยให้ผู้เดินทางไกลมีความมั่นใจและปลอดภัยจากการเดินทางมากขึ้น เครื่องรางของขลังมีพลังอำนาจช่วยให้การขับพาหนะไม่เกิด อุบัติเหตุ เครื่องรางของขลังมีพลังอำนาจช่วยคุ้มครองป้องกัน ภูต ผี ปีศาจ และเครื่องรางของขลังมีพลังอำนาจช่วยคุ้มครองป้องกันคุณไสย มนต์ดำ ในด้านเสน่ห์ เมตตามหานิยม กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่า เครื่องรางของขลังมีพลังอำนาจช่วยให้การเจรจาใดๆ เป็นไปอย่าง สดวก ราบรื่น ในด้านการเรียน กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่า เครื่องรางของขลังมีพลังอำนาจช่วยให้ไม่มีอุปสรรคในการเรียน ในด้านการดำเนินชีวิต กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่า เครื่องรางของขลังมีพลังอำนาจช่วยให้

สอบเข้าเรียนต่อในสถาบันที่ต้องการเรียนต่อได้และเครื่องรางของขลังมีพลังอำนาจช่วยให้การดำเนินชีวิตเป็นไปได้ด้วยดี ไม่มีอุปสรรคใดๆ ชัดขวาง

3. การรู้จักเครื่องรางของขลัง

จากการศึกษาพบว่า เครื่องรางของขลังที่กลุ่มตัวอย่างรู้จัก ได้แก่ พระเครื่องต่างๆ ลูกอม ลูกประคำ พระปิตดา (พระภควัมบดี) หนูมาน (ลิง) พระแม่ นางกวัก ปลัดขลิก วัชรนุ – ควายธนู ปลาตะเพียนเงิน – ตะเพียนทอง ตะกรุด มีดหมอ กุมารทอง รักษม ท้าวมหาพรหม พระสิวลี ท้าวเวสสุวรรณ (เทพเจ้าแห่งภูตผีปีศาจ) ขันน้ำมนต์ แผ่นยันต์ ผ้ายันต์ สายสิญจน์ สารีกา เหล็กไหล และ ขี้ผึ้งสีปาก

4. การปฏิบัติตนต่อเครื่องรางของขลัง

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อการปฏิบัติตนเมื่อบูชาเครื่องรางของขลัง ดังนี้ ห้ามเดินลอดราวตากผ้าจะทำให้เครื่องรางของขลังเสื่อม ห้ามผู้หญิงแตะหรือสัมผัสเครื่องรางของขลัง เมื่อมีเพศสัมพันธ์ ห้ามผู้หญิงขึ้นคร่อมด้านบน ห้ามผู้หญิงตบหรือสัมผัสศีรษะ ห้ามนำกระโปรงหรือผ้าชิ้นมาคลุมหัว ไม่ทานอาหารเหลือจากคนอื่นฯ ห้ามผู้หญิงที่มีประจำเดือน แตะเนื้อต้องตัว ต้องสวมคมนตรี บริกรรมคาถา เป็นประจำสม่ำเสมอและต้องถือศีลห้า ไม่ผัดสีด

5. เครื่องรางของขลังที่นับถือ ประเภทที่พกติดตัวและที่มาของเครื่องรางของขลัง

จากการศึกษาพบว่า เครื่องรางของขลังที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นับถือและพกติดตัวคือ พระเครื่องรุ่นต่างๆ และตะกรุดทรงลงมา การได้มาของเครื่องรางของส่วนใหญ่เอามาจาก วัด พระ หรือเกจิอาจารย์ชื่อดัง

6. การแสดงความคิดเห็นที่มาของความเชื่อที่มีต่อเครื่องรางของขลัง

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีที่มาของความเชื่อต่อเครื่องรางของขลัง ซึ่งได้แก่ ในขณะที่หลับมักจะฝันเห็นบ่อยๆ บรรพบุรุษมีความเชื่อถือ ความศรัทธาในเครื่องรางของขลังอยู่ก่อนแล้ว จึงมีความเชื่อ ความศรัทธาตาม พระที่นับถือได้ให้มา พ่อ แม่ หรือญาติ ให้มา การนำเสนอสรรพคุณเครื่องรางของขลังจากสื่อต่างๆ มีมากขึ้นจนเกิดความเชื่อ ความศรัทธาไปเอง การทำพิธีกรรม ปลุกเสก เครื่องรางของขลังอย่างศักดิ์สิทธิ์ วัด หรือ พระหรือเกจิอาจารย์ชื่อดังเป็นผู้ปลุกเสกเครื่องรางของขลัง และจากการประสบพบเจอ หรือมีเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงพลังอำนาจ ของเครื่องรางของขลังด้วยตนเอง

อภิปรายผล

จากการศึกษาความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลังของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า อำนาจนอกตนได้ส่งผลต่อความเชื่อเครื่องรางของขลังของนักเรียนค่อนข้างมาก

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ความเชื่อเครื่องรางของขลังที่นักเรียนได้เชื่อว่า มีพลังอำนาจเหนือธรรมชาติ มีอิทธิฤทธิ์ ปาฏิหาริย์ ช่วยให้ปลอดภัยและรอดพ้นจากอันตรายทั้งปวง ไม่ว่าจะเป็นอันตรายจากการเดินทาง อันตรายจากอุบัติเหตุ ไข้ ปวดท้อง ไข้หวัด ไข้หวัดใหญ่ ไปจนถึงป้องกันอันตรายร่างกายจากการทะเลาะวิวาทนั้น ได้มีอำนาจนอกตนมากกระทำให้เกิดเป็นความเชื่อขึ้นมา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Rotter (ศิริพร สถิตย์ถาวร. 2540) ที่กล่าวว่า บุคคลที่เชื่ออำนาจนอกตนเป็นบุคคลที่มีความเชื่อ หรือรับรู้ว่าคุณเองไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมรอบตัว และไม่สามารถควบคุมสภาพการณ์ต่างๆ ได้ เพราะเชื่อว่าสิ่งต่างๆ นั้นเกิดจากอิทธิพลของปัจจัยภายนอกที่เขาไม่อาจเข้าไปเกี่ยวข้องได้เลย เช่น โชคลาง เเคราะห์กรรม ความบังเอิญ อำนาจเหนือธรรมชาติ หรืออำนาจของคนอื่น ตามแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งอธิบายว่า ผลกรรมอันหนึ่งที่ได้มาจากพฤติกรรมของบุคคล ย่อมก่อให้เกิดความคาดหวังที่จะได้รับผลกรรมเช่นเดียวกัน จากพฤติกรรมอันใหม่ ความคาดหวังเช่นนี้ก่อตัวขึ้นจากพฤติกรรมหรือเหตุการณ์เฉพาะอันใดอันหนึ่งก่อนแล้วขยายไปครอบคลุมพฤติกรรมหรือเหตุการณ์อื่นๆ จนกลายเป็นทัศนคติหรือบุคลิกภาพที่สำคัญในตัวบุคคลนั้นๆ

เกิดเป็นความเชื่อขึ้นมา จากปัจจัยภายนอก ไม่ว่าจะเป็น การที่บรรพบุรุษมีความเชื่อถือความศรัทธา ในเครื่องรางของขลังมาก่อนจึงได้รับการปลูกฝัง หรือการทำพิธีกรรมปลุกเสกใหญ่โตจากพระหรือเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียง เมื่อนักเรียนได้มีโอกาสสัมผัสกับเหตุการณ์เหล่านี้ และไม่สามารถที่จะพิสูจน์ได้ ความเชื่อจากพลังอำนาจลึกลับเหนือธรรมชาติในเครื่องรางของขลัง ทำให้นักเรียนเกิดเป็นความเชื่ออย่างไม่มีเงื่อนไข

จากผลการศึกษา เครื่องรางของขลังถูกนำมาใช้ในด้านความปลอดภัยมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่า นักเรียนยังคงต้องการความปลอดภัยแก่ชีวิตของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการจูงใจของ Maslow มีหลักการว่า บุคคลพยายามสนองความต้องการของตน เพื่อความอยู่รอดและความสำเร็จของชีวิต กล่าวถึง ความต้องการของมนุษย์ตามความสำคัญ 5 ชั้น ซึ่งนักเรียนก็จะอยู่ในขั้นที่ 2 คือ ความต้องการความปลอดภัย คือ ต้องการความมั่นคง ต้องการการป้องกันจากอันตรายใดใดที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง

ในส่วนของเด็กผู้หญิงนั้น ก็มีการพกพาหรือมีครอบครองไว้ด้วยเหมือนกัน นอกจากนี้จะมีไว้ป้องกันอันตรายแล้ว เด็กผู้หญิงยังนิยมที่จะมีเครื่องรางของขลังที่ช่วยเสริมในเรื่องของเมตตามหานิยม มีเสน่ห์ต่อเพศตรงข้าม อย่างเช่น สารีกา ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในกลุ่มเด็กผู้หญิงว่า มีสรรพคุณ

ในด้านนี้โดยเฉพาะ ซึ่งสอดคล้องกับขั้นที่ 3 ในทฤษฎีการจูงใจของ Maslow กล่าวถึงความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ อาทิเช่น ต้องการเพื่อน ต้องการผู้ร่วมงาน ต้องการครอบครัว ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม และต้องการใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม

อีกทั้งยังมีการสำรวจความคิดเห็นของวัยรุ่นไทยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยธุรกิจบัณฑิต โพลล์ เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมและความเชื่อทางศาสนา โดยทำการสอบถามวัยรุ่นจำนวน 998 คน ที่มีอายุระหว่าง 15 – 25 ปี ในทุกๆ กลุ่มอาชีพ ซึ่งมีผลสำรวจที่เกี่ยวข้องในเรื่องเครื่องรางของขลัง โดยการถามถึงความศรัทธาและความเชื่อในเครื่องรางของขลัง พบว่าวัยรุ่นร้อยละ 58 มีความเชื่อ โดยเครื่องรางที่นับถือมากที่สุดคือ พระพุทธรูปและเครื่องรางของขลังจากเกจิอาจารย์ต่างๆ ส่วนความเชื่อว่า เครื่องรางของขลังจะช่วยด้านใด พบว่าร้อยละ 61 มีความเชื่อว่าเครื่องรางของขลังสามารถช่วยผู้ที่นับถือได้ในความปลอดภัย ร้อยละ 15 ให้โชคลาภ และอีกร้อยละ 15 มีความเชื่อว่าจะช่วยในด้านเมตตามหานิยม (ธุรกิจ บัณฑิต โพลล์, 2550)

เห็นได้ว่า อำนาจภายนอกคน มีผลทำให้ความเชื่อที่มีต่อเครื่องรางของขลัง มีความเข้มข้มจนอาจถึงขั้นงมงาย ก็จะเกิดผลเสียแก่นักเรียน เพราะถ้าหากยึดติดกับพลังอำนาจ อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ของเครื่องรางของขลัง จนไม่คิดที่จะช่วยเหลือตนเองเลย ก็อาจกลายเป็นผู้ที่ไร้ศักยภาพในการที่จะพัฒนาตนเอง เพราะคอยแต่จะหวังพึ่งพาสິงเหล่านี้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. ผลจากการศึกษา แสดงให้เห็นว่า นักเรียนในสายอาชีพ มีความเชื่อเครื่องรางของขลังค่อนข้างมาก แต่หากมีความเชื่อมากเกินไปจนงมงาย ก็จะเป็นผลเสียต่อตัวเด็กเอง ทางโรงเรียนควรมีการแนะแนวให้นักเรียน มีเหตุผล สติและวิจารณญาณในการเชื่อถือ ศรัทธา ต่อเรื่องดังกล่าว
2. ผลจากการศึกษา จะทำให้ทางโรงเรียนมีความเข้าใจนักเรียนในสายอาชีพมากยิ่งขึ้นและพร้อมที่จะยอมรับความเป็นตัวตนของนักเรียนได้
3. ความเชื่อเครื่องรางของขลังค่อนข้างที่จะมีอิทธิพลต่อจิตใจของนักเรียนในสายอาชีพ ทางโรงเรียนสามารถนำจุดนี้ ไปประยุกต์ใช้ต่อการเรียนการสอนทั้งในด้านการศึกษาและการอยู่ร่วมกันในสังคม เพื่อเป็นประโยชน์แก่นักเรียนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาควรจะมีการเปรียบเทียบความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลังของนักเรียนในสายอาชีพและนักเรียนสายสามัญ
2. ควรมีการศึกษาความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลังควบคู่ไปกับอำนาจนอกตน - ในตน ที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อของนักเรียนในสายอาชีพ
3. ในการศึกษาควรจะมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันออกไปเพื่อให้เกิดความหลากหลายต่องานวิจัย
4. การศึกษาครั้งต่อไปควรเลือกศึกษาเฉพาะเจาะจงชนิดของเครื่องรางของขลัง และเป็นการศึกษาในลักษณะของกรณีศึกษาต่อความเชื่อเครื่องรางของขลัง เพื่อให้เนื้อหาที่มีความลึกและมีความละเอียดชัดเจนมากขึ้น